

niſter uden Portefeuille, eller maafkee begge blive der ſom ſaadanne, og ſaa en civil Miniſter optages ſom Fællesminiſter for de to Værn, ſaa indſeer jeg virkelig ikke, hvorledes det ſkulde undgaaes at øve en ligefrem poſitiv Indvirkning paa ſelve Miniſteriets nuværende Sammenſætning. Men det har jo været udtalt, at et ſaadant Strid mod Miniſteriet har man netop ikke tænkt ſig at ville gjøre. Jeg vil ikke tale om, at ſelve det Svær, ſom Hans Majestæt Kongen kunde ventes at give paa en ſaadan Adreſſe, dog rimeligviis maatte gives i en vis Overeensſtemmelse med ſelve Miniſteriet. Miniſteriet vilde alſaa dog blive nødt til at indtage en ligefrem poſitiv Stilling til Sagen og maatte alſaa ogſaa være beredt paa at gennemføre den Retning, ſom det paa den Maade viſfaldt. Alt dette synes det mig, at der allermindſt i dette Dødelik, da det dog ikke kan nægtes, at man i begge Fagminiſterierne har baade parlamentariſke og politiſke Kræfter, vilde være nogen Grund for Thinget til at virke hen til, ſaa meget mere ſom det maa indrømmes, at Gjenneførelſen paa en henſigtsmæssig Maade af de vigtigſte Love om Værnenes nye Ordning, ſom vi i foregaaende og denne Sæſſion have havt til Behandling og tildeels tilendebragt, dog væſentlig berøer paa, at de Mænd, der ſtaaer ſom Repræſentanter for Syſtemerne i diſſe Love, i Virkeligheden ogſaa komme til at bringe den nye Tingenes Tilſtand ud i Livet. Men alt dette arbejder denne Adreſſe imod. Den arbejder i Virkeligheden paa at bringe en Forſtyrrelſe ind i et Forhold, hvor en Afbrydelse af Continuiteten allermindſt bør fremkomme. Jeg kan derfor ikke finde, at det kan være rigtigt nu at vedtage en Beſlutning ſom den foreſlaaede, en Beſlutning, ſom, enten den kommer med en tillagt Anmodning om at udføre den, eller den ikke indeholder nogen ſaadan, dog maa have den eneſte fornuſtige Mening, at Udførelſen, om den end, ſom det ærede Medlem, der ſidſt talte (Frederikſen), ſagde, ikke ſkulde ſkee imorgen, ſaa dog ſkulde ſkee ſnart — og ſaa kan den jo for den Sags Skyld ligesaa godt ſkee idag ſom imorgen. Vi øve herved en Indſtydelse paa en Tid og paa et Punkt, hvor jeg ikke kan være med at øve et Tryk. Jeg vil derfor ikke være med

til ved denne Adreſſe at lægge en Hindring iboven for en naturlig Udvikling af Ordningen af vore to Værn, ſaaledes ſom Folkethinget nu i to Sæſſioner har arbejdet paa at faae dem ordnede.

J. N. Hansen: Skjøndt jeg antager, at det ærede Medlem, ſom Forſlagsſtillerne have anmodet om at tale deres Sag med Henſyn til det foreliggende Spørgſmaal, vil tage Ordet og med ſin ſtørre Sagkundskab imødegaae de Indvendinger, der ere gjorte, ſkal jeg dog for mit Vedkommende tillade mig nogle Bemærkninger med Henſyn til Abſtilligt af, hvad der er blevet ſagt. Jeg ſkal da ſtrax ſige, hvorfor jeg for mit Vedkommende nu har deeltaget i at ſtille denne Adreſſe, og hermed beſvare en af de Hovedindvendinger, ſom den ærede ſidſte Taler reiſte. Der foreligger nu for Folkethinget Udkaſt til en endelig og faſt Ordning af Krigs- og Marinemiſteriet, og det Udvalg, til hvilket det ærede Thing har henviſt diſſe Love foruden andre foreliggende Rønningslove, har forhandlet meget om, hvorvidt det kunde anſees for rigtigt at tilraade det ærede Thing at gaae ind paa diſſe to ſærſilte Organisationslove for Krigsminiſteriet og Marinemiſteriet. Man var af den Mening, at det vilde være henſigtsmæssigt og overmaade vigtigt, om begge Miniſterierne bleve ſammenbragne; men de Medlemmer, ſom havde denne Mening, vilde jo gaae mod deres egen Anſtueſe ved at tilraade og ſelv være med til at vedtage ſærſilte Organisationslove for diſſe Miniſterier. Jeg har derfor fra forſt af ladet mig beſtemme til at deeltage i det her gjorte Skridt nu, for at man kunde faae en Afſtemning i Folkethinget over dette Spørgſmaal. Uanſeet den Hovedſag, ſom ligger for, at man vil henvende ſig til Hans Majestæt Kongen med en Udtaleſe, vil man opnaae, at man ved en Afſtemning over denne Adreſſe faaer at ſee, hvorledes Folkethingets Fleertal ſtiller ſig til dette Spørgſmaal, og hvad enten nu Folkethingets Fleertal erklærer ſig enigt eller uenigt med Forſlagsſtillerne, vil det derefter være klart, hvorledes man endeligt bør ſtille ſig til de to foreliggende Organisationslove angaaende Krigs- og Marinemiſteriets Ordning. Man